

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא- חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובהעמדה כדי לא קפדי?										ז		גז:	
השותפין שנדרו הנאה זה מזה - אסורין ליכנס לחצר	והא תנן:									ז	◇	גז:	
הכא ברחבה של אחורי בתים עסקינן, דבהעמדה כדי לא קפדי, ואמחיצה קפדי.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:									!	◇	גז:	
אידי ואידי בחצר השותפין, ואיכא דקפדי ואיכא דלא קפדי, גבי ממונא לקולא, גבי איסורא לחומרא.	רב פפא:									!	◇	גז:	
לעולם לא קפדי, והא מני? ר' אליעזר היא	רבינא:									!	◇	גז:	
אפילו ויתור אסור במודר הנאה.	דתניא, ר' אליעזר:									!	■	גז:	
בכל שותפין מעכבין זה את זה, חוץ מן הכביסה, שאין דרכן של בנות ישראל להתבנות על הכביסה.	ר' יוחנן משום ר' בנאה:										◇	גז:	
(ישעיהו ל"ג) ועוצם עיניו מראות ברע - א"ר חייא בר אבא: זה שאין מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה.	[ר' חייא בר אבא:]										◇	גז:	
היכי דמי?										^		גז:	
אי דאיכא דרכא אחריתא										!		גז:	
רשע הוא										ז		גז:	
אי דליכא דרכא אחריתא										!		גז:	
אנוס הוא										ז		גז:	
לעולם דליכא דרכא אחריתא, ואפ"ה מיבעי ליה למינס נפשיה.										!	◇	גז:	
חלוק של ת"ח כיצד?	בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:										^	◇	גז:
כל שאין בשרו נראה מתחתיו.	[רבי בנאה]									!	◇	גז:	
טלית של ת"ח כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]										^	◇	גז:
כל שאין חלוקו נראה מתחתיו טפח.	[רבי בנאה]									!	◇	גז:	
שלחן של ת"ח כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]										^	◇	גז:
שני שלישי גדיל ושליש גלאי, ועליו קערות וירק, וטבעתו מבחוץ.	[רבי בנאה]									!	◇	גז:	
טבעתו מבפנים	והא תניא:									ז	■	גז:	
לא קשיא: הא דאיכא ינוקא, הא דליכא ינוקא.										!	◇	גז:	
ואי בעית אימא: הא והא דליכא ינוקא, ולא קשיא: הא דאיכא שמעא, הא דליכא שמעא.										!	◇	גז:	
ואי בעית אימא: הא והא דאיכא שמעא, ולא קשיא: הא ביממא, הא בליליא.										!	◇	גז:	
ושל עם הארץ דומה למדורה, וקדרות מקיפות אותה.	[רבי בנאה]										■	גז:	
מטה של תלמידי חכמים כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]										^	◇	גז:
כל שאין תחתיה אלא סנדלין בימות החמה ומנעלין בימות הגשמים	[רבי בנאה]									!	◇	גז:	
ושל עם הארץ - דומה לאוצר בלוס.	[רבי בנאה]										■	גז:	
ר' בנאה הוה קא מציין מערתא	[רבי בנאה]										◇	גז:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המזחילה יש לה חזקה.												■	גה:
סולם המצרי אין לו חזקה, ולצורי - יש לו חזקה.												■	גה:
חלון המצרית אין לה חזקה, ולצורית - יש לה חזקה.												■	גה:
איזו היא חלון המצרית? כל שאין ראשו של אדם יכול ליכנס לתוכה	[ת"ק]											◆ ■ ◇	גה:
אם יש לה מלבן, אף על פי שאין ראשו של אדם יכול ליכנס לתוכה - הרי זו חזקה.	רבי יהודה:											◆ ■ ◇	גה:
מאי המרזב אין לו חזקה ויש למקומו חזקה?												^	גה:
הכי קאמר: המרזב אין לו חזקה - מרוח אחת, ויש למקומו חזקה - משתי רוחות.	רב יהודה אמר שמואל:											! ◇	גה:
המרזב אין לו חזקה - שאם היה ארוך מקצרו, ויש למקומו חזקה - שאם בא לעוקרו אינו עוקרו.	רבי חנינא:											! ◇	גה:
המרזב אין לו חזקה - שאם רוצה לבנות תחתיו בונה, ויש למקומו חזקה - שאם בא לעוקרו אינו עוקרו.	רב ירמיה בר אבא:											! ◇	גה:
המזחילה יש לה חזקה	תנן:											■ ◇	גה:
בשלמא למאן דאמר הנך תרתי - שפיר, אלא למאן דאמר שאם רצה לבנות תחתיו בונה, מאי נפקא ליה מינה?												⚡	גה:
הכא במזחילה של בנין עסקינן, דאמר ליה: לא ניהא לי דתיתרע אשיתאי.												!	גה:
צינור המקלח מים לחצר חברו, ובא בעל הגג לסותמו - בעל החצר מעכב עליו, דאמר ליה: כי היכי דאת קניית לך חצר דידי למשדא ביה מיא, לדידי גמי קני לי מיא דאיגרך.	רב יהודה אמר שמואל:											■ ◇	גה:
מעכב	איתמר, רבי אושעיא:											◆ ■ ◇	גה:
אינו מעכב.	ר' חמא:											◆ ■ ◇	גה:
אזל שיייליה לרבי ביסא												^	גה:
מעכב.	אמר להו: [רבי ביסא]											!	גה:
קרי עליה רמי בר חמא: (קהלת ד') והחוט המשולש לא במהרה ינתק - זה רבי אושעיא בנו של רבי חמא בנו של רבי ביסא.	[רמי בר חמא]											■ ◇	גה:
סולם המצרי אין לו חזקה.												■	גה:
היכי דמי סולם המצרי?												^	גה:
כל שאין לו ארבעה חווקין.	דבי ר' ינאי:											! ◇	גה:
חלון המצרית אין לה חזקה כל.												■	גה:
מאי שנא גבי סולם דלא מפרש, ומאי שנא גבי חלון דמפרש?												⚡	גה:
משום דקא בעי איפלוגי רבי יהודה בסיפא.												!	גה:
למטה מד' אמות - יש לו חזקה, ויכול למחות למעלה מארבע אמות - אין לו חזקה, ואינו יכול למחות	רבי זירא:											◆ ■ ◇	גה:
אפילו למעלה מארבע אמות - אין לו חזקה, ויכול למחות.	רבי אילעא:											◆ ■ ◇	גה:
לימא, בכופין על מדת סדום קא מיפלגי, דמר סבר: כופין, ומר סבר: אין כופין												⚡	גה:
לא, דכולי עלמא - כופין, ושאיני הכא, דאמר ליה: זימנין דמותבת שרשיפא תותך, וקיימת וקא חזית.												!	גה:
ההוא דאתא לקמיה דר' אמי, שדרייה לקמיה דרבי אבא בר ממל												○	גה:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review**
 < **מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **! תירוץ- answer**
ראיה- proof ■

מקרא- key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
עביד ליה כרבי אילעא.	אמר ליה: [רבי אבא בר ממל]															נט:
ולאורה, אפי' כל שהוא יש לו חזקה.	שמואל:															נט:
הויז, עד טפח - יש לו חזקה, ויכול למחות																נט:
פחות מטפח - אין לו חזקה, ואין יכול למחות.																נט:
רבי אסי-רבי מני, ואמרי לה אמר רבי יעקב-רבי מני:	החזיק בטפח החזיק בד'.															נט:
מאי קאמר?																נט:
ה"ק: החזיק רוחב טפח במשך ארבע, החזיק ברוחב ארבע.	אביי:															נט:
פחות מטפח - אין לו חזקה, ואינו יכול למחות.																נט:
לא שנו אלא בעל הגג בבעל החצר, אבל בעל החצר בבעל הגג יכול למחות	רב הונא:															נט:
אפילו בעל חצר בבעל הגג אינו יכול למחות.	רב יהודה:															נט:
לימא, בהדיק ראייה קמיפלגי																נט:
שמיה היזק	דמר סבר: [רבי']															נט:
לאו שמיה היזק	ומר סבר: [ר'ה]															נט:
לא, דכולי עלמא - שמיה היזק, ושאני הכא, דאמר ליה: לתשמישתא לא חזי, למאי חזי? למתלא ביה מידי, מהדרנא אפאי ותלינא ביה.	[רב הונא]															נט:
ואידך?																נט:
א"ל: זימנין דבעיתת.	[רב יהודה]															נט:
לא יפתח אדם הלונותיו לחצר השותפין.																נט:
לקח בית בחצר אחרת - לא יפתחנה בחצר השותפין.																נט:
בנה עלייה על גבי ביתו - לא יפתחנה לחצר השותפין, אלא אם רצה - בונה את החדר לפניו מביתו, ובונה עלייה על גבי ביתו, ופותחה לתוך ביתו.																נט:
מאי אריא לחצר השותפין? אפילו לחצר חברו נמי לא																נט:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא לחצר חברו דלא, אבל לחצר השותפין דא"ל: סוף סוף הא קא בעית אצטנועי מינאי בחצר, קא משמע לן דאמר ליה: עד האידינא בחצר הוה בעינא אצטנועי מינך, השתא אפי' בבית נמי בעינא אצטנועי מינך.																נט:
מעשה באדם אחד שפתח הלונותיו לחצר השותפין, ובא לפני ר' ישמעאל בר רבי יוסי	ת"ר:															נט:
החזקת, בני, החזקת	אמר לו: [ר' ישמעאל בר רבי יוסי]															נט:
ובא לפני רבי חייא, אמר: יגעת ופתחת, יגע וסתום.	[רבי חייא]															נט:
ולסתום - לאלתר הוי חזקה, שאין אדם עשוי שסותמים אורו בפניו ושותק.	רב נחמן:															נט:
לקח בית בחצר אחרת - לא יפתחנו לחצר השותפין.																נט:
מאי טעמא?																נט:
מפני שמרבה עליהם את הדרך.																נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אימא סיפא: אלא אם רצה - בונה את החדר לפנים מביתו, ובונה עלייה על גבי ביתו																					◊	■	
והלא מרבה עליו את הדרך																						⚡	
מאי חדר? שחלקו בשנים, ומאי עלייה? אפתא.	רב הונא:																					◊	!
לא יפתח אדם להצר השותפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון																						■	■
היה קטן - לא יעשנו גדול, אחד - לא יעשנו שנים.																						■	■
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון היה קטן - עושה אותו שנים.																						■	■
מנהני מילי?																						^	■
דאמר קרא: (במדבר כ"ד) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו, מה ראה? ראה שאין פתחי אהליהם מכוונין זה לזה, אמר: ראויין הללו שתשרה עליהם שכינה.	ר' יוחנן:																					◊	!
היה קטן - לא יעשנו גדול.																						■	■
סבר רמי בר חמא למימר: בר ד' לא לישווייה בר תמניא, דקא שקיל תמניא בחצר, אבל בר תרתי לישווייה בר ארבעה - שפיר דמי	א"ל רבא:																					◊	■
מצי אמר ליה: בחד פיתחא זוטרא מצניא לאצטנועי מינך, בפיתחא רבה לא מצניא אצטנועי מינך.																						■	■
אחד - לא יעשנו שנים.																						■	■
בר ארבעי לא לישווייה תרי בני תרתי תרתי, דקא שקיל תמני בחצר, אבל בר תמני לישווייה בני ארבעי ארבעי - שפיר דמי	א"ל רבא:																					◊	■
מצי אמר ליה: בחד פיתחא זוטרא מצניא אצטנועי מינך, בתרי לא מצניא אצטנועי מינך.																						■	■
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח.																						■	■
דא"ל: סוף סוף הא בעית אצטנועי מבני רה"ר.																						◊	■
אין עושין חלל תחת רה"ר, בורות, שיחין ומערות	[ת"ק]																					■	■
מתיר כדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים.	ר"א:																					■	■
אין מוציאין זיוין וגזוטראות לרה"ר, אלא אם רצה - כונס לתוך שלו ומוציא.																						■	■
לקח חצר ובה זיוין וגזוטראות - הרי זו בחזקתה.																						■	■
ורבנן?																						⚡	■
זימנין דמפחית ולא אדעתיה.																						◊	!
אין מוציאין זיוין וגזוטראות וכו'.																						■	■
ר' אמי הוה ליה זיוא דהוה נפיק למבואה, והוה גברא נמי הוה ליה זיוא דהוה מפיק לרה"ר, (הוה קא מעכבי עליה בני רה"ר) אתא לקמיה דר' אמי																						◊	○
זיל קוין.	א"ל: ר' אמי]																					■	■
אמר ליה: והא מר נמי אית ליה.																						⚡	■
דידי למבואה מפיק, בני מבואה מחלין גבאי, דידך לרשות הרבים מפיק, מאן מחיל גבך?	[ר' אמי]																					◊	!
ר' ינאי הוה ליה אילן הנוטה לרשות הרבים																						◊	○
הוה ההוא גברא דהוה ליה נמי אילן הנוטה לרשות הרבים, אתו בני רשות הרבים הוה קא מעכבי עילויה אתא לקמיה דר' ינאי																						○	○

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
זיל האידנא ותא למחר.	א"ל: [ר' ינאי]										◊	ס:		
בליליא שדר קצייה להווא דידיה. למחר אתא לקמיה											◊	ס:		
זיל קוץ.	א"ל: [ר' ינאי]									■		ס:		
א"ל: הא מר נמי אית ליה										⚡		ס:		
זיל חזי, אי קוץ דידי קוץ דידך, אי לא קוץ דידי לא תקוץ את.	א"ל: [ר' ינאי]									!	◊	ס:		
מעיקרא מאי סבר ולבסוף מאי סבר?											⚡	ס:		
מעיקרא סבר: ניהא להו לבני רה"ר דיתבי בטוליה, כיון דחזא דקא מעכבי, שדר קצייה.										!	◊	ס:		
ולימא ליה: זיל קוץ דידך והדר אקוץ דידי											⚡	ס:		
משום דריש לקיש										!		ס:		
(צפניה ב) התקוששו וקושו - קושו עצמך ואח"כ קשוט אחרים.	דאמר: [ריש לקיש]									!	◊	ס:		
אבל אם רצה - כונס לתוך שלו ומוציא.											■	ס:		
כנס ולא הוציא, מהו שיחזור ויוציא?	איבעיא להו:										^	ס:		
כנס - מוציא	ר' יוחנן:									♦	!	◊	ס:	
כנס - אינו מוציא.	ריש לקיש:									♦	!	◊	ס:	
אסברה לך: להוציא - כ"ע לא פליגי דמוציא, כי פליגי - להחזיר כתלים למקומן, ואיפכא איתמר	רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא:										■	◊	ס:	
אינו מחזיר	ר' יוחנן:									♦	■		ס:	
מחזיר	ריש לקיש:									♦	■		ס:	
אינו מחזיר, משום דרב יהודה	ר' יוחנן:									■	■	◊	ס:	
מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו	דאמר רב יהודה:									■	■	◊	ס:	
מחזיר, הני מילי היכא דליכא רווחא, הכא הא איכא רווחא.	ריש לקיש:									■	■	◊	ס:	
לקח חצר ובה זיוון וגוונטראות - הרי היא בחזקתה.											■	◊	ס:	
נפלה - חוזר ובונה אותה.	רב הונא:										■	◊	ס:	
אין מסידין ואין מכיירין ואין מפויחין בזמן הזה לקח חצר מסוידת, מכיירת, מפויחת - הרי זו בחזקתה נפלה - אינו חוזר ובונה אותה	מיתיבי:										⚡	◊	ס:	
איסורא שאני.											!	◊	ס:	
לא יסוד אדם את ביתו בסיד, ואם עירב בו חול או תבן - מותר	ת"ר: [ת"ק]										♦	■	◊	ס:
עירב בו חול - הרי זה טרכסיד ואסור, תבן - מותר.	ר"י:										♦	■	◊	ס:
כשהרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין.	ת"ר:										■	◊	ס:	
נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין?	[ר' יהושע]										^	◊	ס:	
אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל? נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל?											!		ס:	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!** ^ **question-שאלה** † **challenge-קושיא** ‡
proof-ראיה ■ **key-מקרא:**

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר להם: א"כ, לחם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות	[ר' יהושע]											⋄
אפשר בפירות.												!
פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים	[ר' יהושע]											⋄
אפשר בפירות אחרים.												!
מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים	[ר' יהושע]											⋄
שתקו.												■
אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: (מלאכי י') במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו, אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשיר בו דבר מועט.	[ר' יהושע]											⋄
וכמה?												^
אמה על אמה.	רב יוסף:											⋄
כנגד הפתח.	רב חסדא:											⋄
עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשיר דבר מועט.	[ר' יהושע]											⋄
מאי היא?												^
כסא דהרסנא.	רב פפא:											⋄
עושה אשה כל תכשיטה, ומשיר דבר מועט.	[ר' יהושע]											⋄
מאי היא?												^
בת צדעא	רב:											⋄
שנאמר: (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלים תשכה ימיני תדבק לשוני לחכי וגו'.	[ר' יהושע]											⋄
מאי על ראש שמחתי?												^
זה אפר מקלה שבראש חתנים.	רב יצחק:											⋄
היכא מנח לה?	רב פפא לאביי:											^
במקום תפילין, שנאמר: (ישעיהו ס"א) לשום לאלבי ציון לתת להם פאר תחת אפר.	[אביי]											⋄
וכל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר: (ישעיהו סו) שמחו את ירושלים וגו'.	[תוספתא]											⋄
מיום שחרב בית המקדש, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין, אלא אין גזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו, אלא הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.	תניא, אמר ר' ישמעאל בן אלישע:											⋄
הדרן עלך חזקת הבתים.												⋄

מקרא- key: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המוכר את הבית - לא מכר יציע, ואע"פ שהיא פתוחה לתוכו ולא את החדר שלפנים הימנו ולא את הגג בזמן שיש לו מעקה גבוה עשרה טפחים	[תק:]											♦	מ
אם יש לו צורת פתח, אע"פ שאינו גבוה י' טפחים - אינו מכור.	ר' יהודה:											♦	מ
מאי יציע?												^	ג
הכא תרגימו: אפתא.												!	◊
בדקא חלילה.	רב יוסף											!	◊
למאן דאמר אפתא לא מזדבנא, כ"ש בדקא חלילה לא מזדבנא למ"ד בדקא חלילה, אבל אפתא מזדבנא.												■	מ
שלוש שמות יש לו: יציע, צלע, תא.	תאני רב יוסף											◊	מ
יציע, דכתיב: (מלכים א' ו') היציע התחוננה חמש באמה רחבה.												■	מ
צלע, דכתיב: (יחזקאל מא) והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים.												■	מ
תא, דכתיב: (יחזקאל מ') והתא קנה אחד אורך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות.												■	מ
ואי בעית אימא, מהכא: כותל ההיכל שש, והתא שש, כותל התא חמש.												■	מ
והוא, דהוי ארבע אמות.	מר זוטרא:											■	◊
לדידך דאמרת עד דהוי ארבע אמות, אלא מעתה, גבי בור	רבינא למר זוטרא:											⚡	◊
לא את הבור ולא את הדות אף על פי שכתב לו עומקא ורומא	דתנן:											⚡	מ
ה"נ אי הווי ארבע אמות - אין, אי לא - לא?												⚡	מ
הכי השתא, התם הא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד, הכא אידי ואידי חדא תשמישתא היא, אי הוי ד' אמות - חשיב, ואי - לא - לא חשיב.												!	◊
ולא את החדר שלפנים הימנו.												■	<
השתא יציע לא מיוזבן, חדר מיבעיא?												⚡	מ
לא צריכא, דאע"ג דמצר ליה מצרי אבראי, כדרב נחמן												!	◊
המוכר בית לחבירו בכירה גדולה, אע"פ שמצר לו מצרים החיצונים - מצרים הרחוב לו.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	!
היכי דמי?												^	מ
אילימא דקרו ליה לבית בית, ולבירה - בירה												!	מ
פשיטא, בית זבין ליה, בירה לא זבין ליה												⚡	מ
אלא דלבירה נמי קרו לה בית												!	מ
כוליה זבין ליה												⚡	מ
לא צריכא, דרובא קרו ליה לבית בית, לבירה - בירה, ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית, מהו דתימא כוליה זבין ליה, קמ"ל, מדהוה ליה למכתב ולא שיירית בזבני אליו קדמי כלום ולא כתב, שמע מינה שיירי שייר.												!	◊
המוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה, אע"פ שמצר לו מצרים החיצונים - מצרים הרחוב לו.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	◊
היכי דמי?												^	מ

disputants- חולקים- statement challenge- קושיא- question answer- תירוץ- answer proof- ראייה- proof	נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story
מקרא- key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
בבא בתרא-המוכר את הבית	מאי דאמר												
אילימא דקרו ליה לשדה שדה, ולבקעה - בקעה													סא:
פשיטא, שדה זבין ליה, בקעה לא זבין ליה													סא:
ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה													סא:
כולה זבין ליה													סא:
לא צריכא, דאיכא דלשדה קרו ליה שדה, ולבקעה - בקעה, ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה, מהו דתימא כוליה זבין ליה, קמ"ל, מדהוה ליה למכתב ליה לא שירית בזבני אלן קדמי כלום ולא כתב ליה, שמע מינה שירי שיר.													סא:
וצריכא, דאי אשמעינן בית, משום דהא תשמישתא להוד והא תשמישתא להוד, אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא - אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה, משום דלא הוה ליה למימזר ליה, אבל בית דהוה ליה למימזר ליה ולא מזר ליה - כוליה זבין ליה, צריכא.													סא:
כמאן אזלא הא דאמר רב מרי ברה דבת שמואל משמיה דאביי: האי מאן דמזבני ליה מידי לחבריה, צריך למכתב ליה לא שירית בזבני אלן קדמי כלום													סא:
כמאן? כרב נחמן אמר רבה בר אבוב.													סא:
ההוא דא"ל לחבריה: ארעא דבי חייא מזבננא לך, הואי ליה תרתי ארעתא דהוה מתקרין דבי חייא													סא:
הוא דאמר ליה, תרתי לא א"ל. ואי א"ל ארעתא סתמא - מיעוט ארעתא שתים. ואי א"ל כל ארעתא - כל ארעתא דאית ליה, לבר מבוסתני ופרדיסי. ואי א"ל זיהרא - אפי' בי בוסתני ופרדיסי, לבר מבתי ועבדי. ואי אמר ליה נכסי - אפילו בתי ועבדי.	רב אשי:												סא:
מצר לו מצר אחד ארוך ומצר אחד קצר - אמר רב: לא קנה אלא כנגד הקצר.	[רב]												סב:
ויקנה כנגד ראש תוך	רב כהנא ורב אסי לרב:												סב:
שתיק רב.													סב:
היכא דאיכא מצר ראובן ושמעון מחד גיסא ומצר לוי ויהודה מחד גיסא, מדהוה ליה למכתב ליה דראובן כנגד לוי ושמעון כנגד יהודה, ולא כתב ליה, שמע מינה: כנגד ראש תור הוא דאמר ליה.	ומודה רב:												סב:
מצר ראובן מזרח ומערב, ומצר שמעון צפון ודרום - צריך למכתב ליה: מצר ראובן רוחין תרין, ומצר שמעון רוחין תרין.													סב:
סיים לו את הקרנות, מהו? כמין גאם, מהו? בסירונין מהו?	איבעיא להו:												סב:
תיקו.													סב:
מצר לו מצר ראשון ומצר שני ומצר שלישי, ומצר רביעי לא מצר לו - אמר רב: קנה הכל חוץ ממצר רביעי	[רב]												סב:
אפי' מצר רביעי	שמואל:												סב:
לא קנה אלא תלם אחד על פני כולה	רב אסי:												סב:
שירי שיר, ומדשיר במצר, שיר נמי בכלהו.	סבר לה רב:												סב:
הלכתא: קנה הכל חוץ ממצר רביעי.	רבא:												סב:
ולא אמרן אלא דלא מבלע, אבל מבלע - קנה.													סב:
וכי לא מבלע נמי - לא אמרן אלא דאיכא עליה ריכבא דדיקלא והוי תשעת קבין, אבל ליכא עליה ריכבא דדיקלא, ולא הוי תשעת קבין - קנה.													סב:
מכלל דכי מובלע, אע"ג דאיכא עליה ריכבא דדיקלא והוי תשעת קבין - קנה.													סב:
הלכתא: קנה הכל ואפילו מצר רביעי.	איכא דאמרי: אמר רבא:												סב:
ולא אמרן אלא דמבלע, אבל לא מבלע - לא קני.													סב:
וכי מבלע נמי - לא אמרן אלא דליכא עליה ריכבא דדיקלא, ולא הוי תשעת קבין, אבל איכא עליה ריכבא דדיקלא והוי תשעת קבין - לא קנה.													סב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכלל דכי לא מובלע, אף על גב דליכא עליה ריכבא דדיקלא, ולא הוי תשעת קבין - לא קני.											■	סב:		
שמעינן מתרווייהו לישני דרבא, דבשדה לא שירר ולא מידי.											■	◇	סב:	
ושמעיונן נמי, דהיכא דמבלע, וליכא עליה ריכבא דדיקלא, ולא הוי תשעת קבין - קנה לא מבלע, ואיכא עליה ריכבא דדיקלא והוי ט' קבין - לא קנה											■	◇	סב:	
מבלע ואיכא עליה, לא מבלע וליכא עליה - אתמר לה להאי גיסא ואתמר לה להאי גיסא, שודא דדייני.											■	◇	סב:	
פלגא דאית לי בארעא - פלגא, פלגא בארעא דאית לי - ריבעא.	רבה:										■	◇	סב:	
מאי שנא הכי ומ"ש הכי?	א"ל אבוי:										⚡		סב:	
אישתיק.											○		סב:	
אנא סברי, מדאישתיק קבולי קבלה, ולא היא, חזינא הנהו שטרי דנפקי מבי מר, וכתוב בהו הכי: פלגא דאית לי בארעא - פלגא, פלגא בארעא דאית לי - ריבעא.	אבוי:										■	○	סב:	
מצר ארעא דמינה פלגא - פלגא, מצר ארעא דמינה פסיקא - ט' קבין.	רבה:										■	◇	סב:	
מאי שנא הכי ומ"ש הכי?	א"ל אבוי:										⚡		סב:	
אישתיק.											○		סב:	
אידי ואידי פלגא, ולא היא	סבור מינה: [אבוי]										○		סב:	
דאמר רב יימר בר שלמיה, לדידי מפרשא לי מינה דאבוי: בין מצר ארעא דמינה פלגא ובין מצר ארעא דמינה פסיקא, אי א"ל: אליו מצרנהא - פלגא, לא א"ל: אליו מצרנהא - תשעה קבין.	[רב יימר בר שלמיה-אבוי]										■	○	◇	סב.